

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

BM-II.059.1.174.2024
Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 1891 Pani poseł Magdaleny Filipek-Sobczak, w sprawie programu „Bon terapeutyczny”, należy wskazać, że Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej wielokrotnie udzielało wyjaśnień na podobnie sformułowane pytania, m.in. w odpowiedzi na interpelację nr 25789 posła Sławomira Skwarka w sprawie bonu terapeutycznego, interpelację nr 39750 poseł Marceliny Zawiszy wraz z grupą posłów w sprawie wdrożenia koncepcji bonu terapeutycznego, wystąpienie poselskie Pana Mateusza Morawieckiego w sprawie apelu złożonego przez Prezes Stowarzyszenia „Tacy sami” dot. bonu terapeutycznego, wystąpienie Posel do Parlamentu Europejskiego Elżbiety Rafalskiej w sprawie informacji na temat stanu prac nad bonem terapeutycznym, czy wystąpienie poselskie Przemysława Czarnka w sprawie bonu terapeutycznego.

Odnosząc się do poszczególnych pytań Pani poseł proszę o przyjęcie poniższych wyjaśnień.

Ad 1.

Postulowana przez koalicję organizacji pozarządowych koncepcja bonu rehabilitacyjno-terapeutycznego jest jedną z wielu propozycji, które są rekomendowane przez środowiska zainteresowane systemowym wdrożeniem rozwiązań w zakresie samodzielnego zarządzania środkami przyznanymi na realizację różnego rodzaju usług przewidzianych np. w indywidualizowanym planie wsparcia osoby z niepełnosprawnością.

Bon rehabilitacyjno-terapeutyczny był jednym z czterech instrumentów wsparcia rodzin z osobą z niepełnosprawnością lub zagrożoną niepełnosprawnością, jaki został zaproponowany do ujęcia w projekcie Programu Fundusze Europejskie dla Rozwoju Społecznego 2021-2027 (FERS), w typie projektu pn. „Opracowanie i przetestowanie modelu wsparcia dla rodzin z osobą z niepełnosprawnością lub zagrożoną niepełnosprawnością”. W trakcie prac nad ostatecznym kształtem programu uwagi do proponowanego rozwiązania zgłosiła Komisja Europejska. Jej zdaniem działania, które można byłoby finansować w ramach bonu rehabilitacyjno-terapeutycznego powinny być wspierane przez krajowy system opieki zdrowotnej. W związku z tą uwagą zrezygnowano z ujmowania tej formy wsparcia jako elementu działań przewidzianych do realizacji w ramach ww. typu operacji. Obecnie w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej nie są prowadzone prace legislacyjne nad bonem terapeutycznym.

Wcześniej w Ministerstwie trwały prace koncepcyjne nad podobnymi rozwiązaniami, poprzez m.in. realizację projektów współfinansowanych ze środków UE w ramach działania 2.6 Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020 (PO WER). Przykładowo w ramach projektu pn. „Aktywni niepełnosprawni – narzędzia wsparcia samodzielności osób niepełnosprawnych” opracowany został projekt instrumentu pn. „budżet osobisty” mający zapewnić osobie z niepełnosprawnością odpowiednią opiekę lub adekwatne wsparcie zgodnie z potrzebami określonymi w planie wsparcia. W projekcie „Opracowanie projektu ustawy wdrażającej Konwencję o prawach osób niepełnosprawnych o proponowanej nazwie: Ustawa o wyrównywaniu szans osób z niepełnosprawnościami wraz z Oceną Skutków Regulacji i uzasadnieniem, jak też propozycji zmian legislacyjnych podążających za nową ustawą” był to instrument „indywidualny pakiet wsparcia”.

Wymienione instrumenty wpisują się w koncepcję bonu terapeutycznego, jednak obecnie nie ma kierunkowej zgody na dalsze procedowanie proponowanych rozwiązań.

W centrum prac Ministerstwa znajdują się osoby potrzebujące wsparcia, w związku z czym resort zajmuje się zapewnieniem równych szans dla osób z niepełnosprawnością, tworzeniem różnych wariantów rozwiązań na rzecz zwiększenia niezależności i poprawy jakości ich życia. Do wypracowania koncepcji rozwiązań podchodzimy w sposób kompleksowy uwzględniając postulaty środowisk oraz organizacji pozarządowych.

Ad 2.

Założenia dotyczące bonu terapeutycznego zostały przekazane do Ministerstwa i trafiły do mnie jako Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych. W dniu 22 stycznia 2024 r. odbyłem spotkanie z

Panią Dorotą Dutkiewicz, prezes Fundacji na rzecz Osób Niepełnosprawnych „Tacy Sami” dotyczące tych założeń.

Ad 3.

Strategia na rzecz Osób z Niepełnosprawnościami 2021–2030, przyjęta uchwałą nr 27 Rady Ministrów z dnia 16 lutego 2021 r. zakłada kompleksowe, horyzontalne, ponadsektorowe podejście polityki publicznej do wsparcia osób z niepełnosprawnością, uwzględniające ich potrzeby w zakresie niezależnego życia, włączenia społecznego i zawodowego. Dokument uwzględnia działania dotyczące zarówno rehabilitacji społecznej i zawodowej, jak też kompleksowej rehabilitacji.

Działanie VI. 2.3. *Poprawa dostępu do usług rehabilitacyjnych i wyrobów medycznych najwyższej jakości* dotyczy zmian umożliwiających osobom z niepełnosprawnością korzystanie z rehabilitacji, w szczególności leczniczej.

Natomiast w Priorytecie VI *Zdrowie* działanie VI.1.4 *Wypracowanie modelu kompleksowej rehabilitacji* zakłada wdrożenie modelu kompleksowej rehabilitacji, oznaczającej skoordynowane działania zespołu lekarzy specjalistów, pedagogów i psychologów w zakresie rehabilitacji leczniczej, społecznej i zawodowej, mające na celu przywrócenie jak największej sprawności i możliwości samodzielnego funkcjonowania. Kompleksową rehabilitację cechuje wczesność podejmowanej interwencji, kompleksowość i ciągłość działań rehabilitacyjnych.

Strategia zakłada szeroką współpracę wielu podmiotów przy realizacji działań na rzecz poprawy sytuacji i jakości życia osób z niepełnosprawnościami. Dotyczy to również organizacji pozarządowych działających na rzecz osób z niepełnosprawnością, czy podmiotów ekonomii społecznej, które mogą wykonywać zadania wynikające z obecnie obowiązujących przepisów ustawy w zakresie rehabilitacji społecznej i zawodowej osób z niepełnosprawnością.

Warto też wskazać, że zgodnie z ustawą z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2024 r. poz. 44) rehabilitacja społeczna ma na celu umożliwianie uczestnictwa w życiu społecznym i jest realizowana poprzez: wyrabianie zaradności osobistej i pobudzanie aktywności społecznej osoby niepełnosprawnej; wyrabianie umiejętności samodzielnego wypełniania ról społecznych; likwidację barier, w szczególności architektonicznych, urbanistycznych, transportowych, technicznych, w komunikowaniu się i dostępie do informacji; kształtowanie w społeczeństwie właściwych postaw i zachowań sprzyjających integracji z osobami z niepełnosprawnością.

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej w ramach podejmowanych działań ma na uwadze poprawę sytuacji osób z niepełnosprawnością i ich rodzin w różnych aspektach życia, w tym w kwestii ich bezpieczeństwa finansowego i dostępu do różnego rodzaju usług.

Z wyrazami szacunku

z up. Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
Łukasz Krasoń
Pełnomocnik Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych
Sekretarz Stanu

/-kwalifikowany podpis elektroniczny-/